

GRZEGORZ RUBIN

Instytut Edukacji Muzycznej UKW w Bydgoszczy

Jubileusz profesora Włodzimierza Lecha Puchnowskiego

W niedzielę, 26 lutego 2012 roku, na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie odbyły się uroczystości związane 80. urodzinami profesora Włodzimierza Lecha Puchnowskiego. Jubileusz ten połączony był z sesją naukową i koncertem z udziałem pedagogów, absolwentów, studentów i uczniów Profesora. Na uroczystościach w Warszawie Instytut Edukacji Muzycznej UKW reprezentowali: prof. zw. Grzegorz Rubin – dyrektor Instytutu, ad. dr Benedykt Ody – zastępca dyrektora IEM. W jubileuszu uczestniczyli także prof. dr Sylwester Matczak i dr hab. Bernard Mendlik prof. nadzw. UKW.

Sesję naukową prowadził jeden z wychowanków Profesora – prorektor Akademii Muzycznej w Bydgoszczy – prof. zw. Jerzy Kaszuba. Sylwetkę Jubilata przedstawiła dr hab. Elwira Śliwkiewicz-Cisak z Zakładu Pedagogiki Instrumentalnej UMCS w Lublinie.

Profesor W.L. Puchnowski, artysta, pedagog, twórca polskiej szkoły akordeonowej urodził się 28 lutego 1932 roku w Warszawie. W latach 1951-1955 odbył studia na Uniwersytecie Warszawskim, uzyskując tytuł magistra w zakresie filologii angielskiej, a w latach 1956-1959 – studia w „Franz Liszt Hochschule” w Weimarze, gdzie uzyskał tytuł magistra sztuk muzycznych w zakresie gry na akordeonie i dyrygentury. W roku 1974, po przewodzie w PWSM w Warszawie, otrzymał kwalifikacje II stopnia, w roku 1983 – uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1992 – stanowisko profesora zwyczajnego. Prof. Puchnowski jest także doktorem honorowym filozofii muzyki (dr ph m.), a tytułem tym w 1988 roku obdarzył go World University Roundtable, Benson (Arizona – USA).

Od 1961 roku prowadził intensywną działalność koncertową, co wyraża liczba ponad 2000 koncertów w Polsce, w wielu państwach Europy i Azji. Występował zarówno solo, jak i ze stworzonym przez siebie z własnych wychowanków Warszawskim Kwintetem Akordeonowym. Nagrał cztery płyty długogrające, przyczynił się do rozwoju i popularyzacji akordeonu w Polsce, stworzył również teoretyczne podstawy akordeonowej sztuki wykonawczej. W 1989 roku

– z powodu stanu zdrowia – zaprzestał działalności koncertowej. Kontynuował działalność pedagogiczną, naukową i działalność społeczną, między innymi jako członek Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1985-1988), członek Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (2003-2012) czy też wiceprzewodniczący Sekcji VII dziedziny sztuki CK (2003-2007).

Wypromował 12 artystów w ramach kwalifikacji I stopnia, był promotorem trzech postępowań doktorskich, 13 postępowań kwalifikacji II stopnia i 68 doktorów habilitowanych. Tu należy dodać szereg recenzji w przewodach I i II stopnia oraz w przewodach doktorskich i habilitacyjnych. Jego sylwetka i nota biograficzna znajduje się w licznych leksykonach, encyklopediach muzycznych w Polsce, Wielkiej Brytanii, Rosji, USA. Ta skrótna notka biograficzna jedynie w małym stopniu oddaje bogate i intensywne życie Jubilata.

W dyskusji, jak wywiązała się po prowadzającym referacie dr hab. Elwiry Śliwkiewicz-Cisak, zabierało głos wielu przyjaciół Profesora, kolegów, współpracowników i wychowanków. Jako pierwszy wystąpił przewodniczący Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, który odczytał list gratulacyjny oraz podzielił się wspomnieniami z wieloletniej współpracy z Jubilatą w CK. Przewodniczący Sekcji VII – Komisji Sztuki – prof. Zygmunt Rafał Strent z Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie podzielił się refleksjami na temat unifikacji kształcenia pedagogów w zakresie sztuki i ich awansów, podkreślając przy tym zasługi na tym polu prof. Puchnowskiego. List od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego odczytała dr hab. E. Śliwkiewicz-Cisak, laudację wygłosiła także dyr. Adrianna Poniecka-Piekutowska z MKiDN, a wspomnieniami z lat osiemdziesiątych, z czasów kiedy współpracował z Jubilatą z ramienia Departamentu Szkół Artystycznych, podzielił się dyrektor Mirosław Regulski.

Punktem kulminacyjnym uroczystości był koncert wychowanków i studentów Profesora, któremu towarzyszyła wystawa prezentująca całokształt jego dorobku. W bogatym programie koncertu wykonano utwory w aranżacji na akordeon i na różne akordeonowe zespoły kameralne. Spośród utworów opracowanych przez Jubilatą na akordeon usłyszeliśmy m.in. *Étincelles* op. 36 nr 6 Maurycego Moszkowskiego, *Walca* fis-moll op. 9 nr 1 Anatolija Liadowa czy *Czardasza* Vittorio Contiego. Ale w programie koncertu znalazły się oryginalne kompozycje na akordeon, napisane przez Krzysztofa Olczaka, Astora Piazzolli, Janusza Stalmierskiego, a także dedykowany W.L. Puchnowskiemu utwór Krystyny Pettersson pt. *Mysteriet* („Tajemnica”). Cały koncert stał na bardzo wysokim poziomie i udowodnił, że akordeon jest równoprawnym instrumentem koncertowym, podobnie jak skrzypce i fortepian.